

...O payız səhəri neçə vaxt idi ki, qəlbimiz alovlandırın dərdimizin üstünə su səpilmədi sanki. Sabahın açılmasını səbirsizliklə gözlədik. Əlimiz çatmayan, ünmüz yetməyən, erməni vandallarında əsir qalan əzeli torpaqlarımızdan - Vətəndən oğullarımız "gəlirdi" Vətənə. Bütün xalq ayaq üstə idi. Sevgilə, qürurla qarşılamalıydıq qəhrəman Vətən oğullarını. Qarşıladıq da. Ölkənin Ali Baş Komandanından sırası Azərbaycan vətəndaşına qədər hər kəs Vətən, torpaq sevdalılarını qarşılamağa çıxmışdı. Gördüklərimiz Çanaqçala şəhidlərinə yüz illərlə bəslənən ehtiramın və oxunan dastanların eyni idi. Kimi üçrəngli bayrağımıza sarılmışdı, kimi sevdalılarımızın keçdiyi yollara şəhid gülümüz qərənfilləri düzürdü. Şəkilləri sinələrində gəzdiren gəncər də izdihamin axınına qoşularaq irəliləyirdilər. Bəziləri isə "Şəhidlər ölməz, Vətən bölünməz" şüarını səsləndirirdilər. O səhər həmişə açılan səhərlərimizdən tamamilə fərqlənirdi. Sanki hər kəs Mübariz idi, Fərid idi. Sanki o gün "Qarabağ" adlı qəhrəmanlıq dastanımızın yeni boyu yazılırdı - "Mübariz, Fərid boyu". Vətən uğrunda, torpaq uğrunda torpağa düşən oğullarımıza, qar çiçəklərimizə qovuşduq o sabah. Ruhumuz təzələndi, Ay işığı tək yenidən nurlandı. Bu mənərə qələbəmizin müjdəsi kimi görünürdü bizə. Xalq-ordu birliyi bu qələbəni yaxınlaşdırırdı. Xalq bu inam müjdəsini onlar gətirmişdilər. Bu ciğiri da onlar açmışdılar, qar çiçəklərimiz.

Azərbaycanımızın ilk şəhidləri Bəxtiyar, Əli 1988-ci ilin fevralında Qarabağda dəfn ediləndə doğulmuşdu Mübariz. Talelərinə ilk şəhidlik yazılan Bəxtiyar, Əli ölümləriylə qara günlü, qara donlu, yollarına qara daşlar döşənmiş yağılardan üstümlə gəldiyini işarət etmişdilər. Sanki "düşməni yurdumuzu yağmalamağa qoymayın" demişdilər.

Əlin, obanın ağsaqqalları ilk şəhidlərimizin qana boyanmış qönçə nəşini qucaqlayaraq hönkürüb ağlayıblar: "Yerinizə minlər doğulacaq. Şəhidlər zirvələrdə qərar tutur, Vətən, torpaq uğrunda şəhid olanlar unudulmur, bu min illərdir ki, belədir", - deyib millətin şəhid övladlarını torpağa tapşırıblar.

Beləcə yurdumuza qara daşların yağışı başladı, xalqımızın minlərlə oğul və qızı Vətən uğrunda canından keçdi, şəhid oldu, yurd yerlərimiz yağılara əsir düşdü. Qarı düşməni qaranlıqlar

ələdi alaca gözlü sabahlarımıza.

...Anası Mübarizə şirin laylar, gələcəkdə oğul övladının Vətənə qəhrəman, igid əsgər olacağına oxşamalar deyirdi. Beşikdə uyuyan qayğısız körpə

Milli qəhrəmanlarımız

Qar çiçəyi

ni isə böyüdükcə güllü yastıqlar, yorğanlar deyil, qanlı torpaq, Xocalı fəryadı çəkirdi. Bu fəryad getdikcə ona daha çox yaxınlaşırdı. Doğulduğu zaman şəhid olan Bəxtiyarla Əlinin tökülmüş qanı, bir də Qarabağda sərgərdan gəzən ruhlər çəkirdi Mübarizi.

Neçə illərdir yada yurd olmağa dözməyən ellərimizdə çağlayan çaylarımız da sanki qurudu, yağılardan içməsin deyə qız həyalı bulaqlarımız gözlerini kor edib içlərinə axdılar. Millətimizin qaraçuxası yatdı elə bil, dərdli gözələrimizdə sevinc duyulmadı. Vətənin daş yollarına baş qoymaq arzuları ürəklərində qövr edən ahillərimiz yurdsuzluq dərdinə dözməyib, yurd dərdini əyinlərinə kəfən biçərək karvan kimi köçdülər, getdilər bu dünyadan.

Biz bu acıları yaşayarkən demə, Dədə Qorqud yurdu, Ozan yurdu Vətənimin hər bucağında, mahalında Mübarizlər, Fəridlər, Muradlar, Samidlər, Ruhinlər, Aqşinlər boy atıb böyüyürmüş. Nə yaxşı. Əvvəlcə bu dəcəllər o tepədən bu tepəyə atıldılar, at çapmağı öyrəndilər. Tapança düzəldib dava-dava oynadılar, "mövqə tutdular, istehkamlar qurdular, düşməni məğlub etdilər". Beləcə böyüdülər.

Mübariz böyüdükcə taxtadan hazırladığı oyuncaq silahlar da düşməndən qisas almaq üçün çiyində gəzdirdiyi ağır silaha çevrildi, qorxu hissi yad oldu ona. Tapdaq altında qalan uca zirvələrimizə çıxmaq üçün boyu boy görüncəyi kimi artdı, böyüdü Mübariz. Hərbçi olmaq, Qarabağa getmək istəyi baş qaldırdı qəlbində. Qarabağımız, Şuşamız uğrunda Vətənin şəhid olan minlərlə oğul və qızının qanını almağa, yurdunu yağıldan təmizləməyə, içinə axan həyalı bulaqlarımızın gözünü açmağa tələsirdi Mübariz. Sökülüb-da-

ğılmış evlərimizin, talan olmuş ocaqlarımızın iniltisi qulaqlarından getmədi. Vətənə sevdalanan çinar boylu igid çox tələsirmiş ona qovuşmağa, ona görə də vaxt itirməyib, ata-anasına bir parça məktub yazmağa an-

caq səbri çatıb. Və tək yola çıxıb. Çox keçmədən qara donlu yağılarda təkbaşına savaşıb, qələbə üçün. Sonra da sevdalandığı VƏTƏN adlı sevgisinə qovuşub, əbədi baş qoyub sinəsinə.

Bu dərdlərimizin əlacı isə böyüyən yüyürək oğullarımızdır. Mübarizlər, Fəridlər, Ruhinlər,... və minlər. Tarixin yaddaşında ən böyük, ən güclü orduların, qəddar imperiyaların belə dünyanın ən kiçik xalqını yer üzündən sildişi haqqında məlumatlar yoxdur. Çünki hər bir xalqın, kiçik tayfanın belə ölənlərinin yerinə minlər doğulur, şəhidin qanı düşdüyü torpaqdan minlər pöhrələnir.

Bizim də Vətən, yurd dərdinə dözməyən oğullarımız böyüdü, böyüyür. Mübariz əsgər dostlarına deyirmiş ki, çətini bu addımı atmaq, bu yolu başlamaqdır, ardınca minlər gələcək. Yolu da özü açdı, ilk addımı da özü atdı və yanılmadı. Açılmış yolun ciğirlərini ot basmağa qoymayan minlərlə Mübarizlər pöhrələndi yerindən. Şəklini sinələrinə taxdılar, ürəklərində gəzdirdilər, ona bənzəmək istədilər. Ardınca aprel şəhidləri Mübarizin getdiyi yola getdilər. Aprel şəhidlərimizin əziz xatirəsinə yazdığım bir yazımda Mübariz məktəbinin

gənclərimizdə yaşantılarını sözün gücündə göstərmişdim. "Yurd sevdasının içimizdə alovlanmasında Milli Qəhrəmanımız Mübariz İbrahimovun atdığı addım böyük məktəb oldu. Gənclərimiz bu qəhrəmanlığı bədii əsərlərdən oxuyub, kinolardan öyrənmədi, yaşadığı həyatında gördü, müasiri oldu. Gənclərimizin ümidlərini yaşatdı, zəfərə inamsızlıq yarasını sarıdı, sağaltdı, özünə güvəni toxum kimi təzədən cücərdi. Mübariz xalqına bu mesajı verdi: "Zəfər, zəfər mənimdir", - deyə bilənindir. Mən bu torpağa zəfərə inamın toxumunu əkdim, qanımla suvardım, siz onu yaşadı, böyüdü!" Və aprel döyüşlərində biz Murad Mirzəyevin, Samid İmanovun, Raqif Orucovun və başqa Vətən övladlarımızın şəhid düşdüyü torpaqda düşməne yenildiyini qəbul edərək, "Zəfər bizimdir" deyə bildik.

Bir zamanlar belə bir rəvayət oxumuşdum ki, qədimdə, saatın, əqrəbin, günün, tarixin olmadığı dövrlərdə insanlar ilin, fəslin gəlişini-gedişini, axşamın düşməsini, sabahın açılmasını havadan, göydən, torpaqdan, suyun buxarlanmasından bilmişlər. Yazın gəlişinin müjdəçisi isə çoban imiş. Kolan dibində qarın altından baş qaldıran çiçəyi gören çoban sevinə-sevinə elə obaya yaz müjdəsi gətirər, xələt almış. Qar çiçəyi çıxıbsa, deməli, yaz gəlir...

Mübariz də bax, o qar çiçəyi tək qələbəmizin ilk müjdəçisi - qar çiçəyidir. Sən xalqımıza qazanacağımız qələbəmizin müjdəçisini gətirən, ümidlərimizin qarını ərindən, buzunu sindiran həmin o qar çiçəyisən, qəhrəman Vətən oğlu! Millətimizin tarixinə 2010-cu ili şərəflə yazdın. 2010-cu il adıyla tarixləşdi. Qəhrəmanlığın Ali Baş Komandan tərəfindən də yüksək qiymətləndirildi. Elinin oğlu Fəridlə bərabər sizi bu Vətənə layiq şəkildə qarşılıdı və son mənzilə özü uğurladı.

...Əlimizdə çiçək Mübarizin məzarına yaxınlaşırdıq. Sanki üstünə qan çilənmiş çiçəklər hələ solmamışdı, gəlib-gedənlər də çox idi. Qərənfillərin rənginə qara xal düşüb burada. Hər kəs sakit, ehmalca qəhrəmanın məzarına baş əyir, Yaradana dua edir, çiçəklərini sevgilə sinəsi üstünə qoyurdu. Hava qaralır, hamı yavaş-yavaş ayağını çəkirdi. Mübariz ağ mərmərdən boylanırdı qar çiçəyi kimi...

Lalə HÜSEYNOVA,
"Azərbaycan Ordusu"

"Paşinyan anlamalıdır ki, münəcişənin həlli Ermənistanın müstəqilliyinə təkan verəcək"

Ermənistanın baş naziri Nikol Paşinyan Almaniyaya səfəri çərçivəsində bir neçə bəyanatla çıxış edərək, "Azərbaycan tərəfinin güzəştli: münəcişənin həllinin Dağlıq Qarabağ və Ermənistan xalqları üçün məqbul olması" kimi fikirlər səsləndirib.

AZƏRTAC xəbər verir ki, Azərbaycan Xarici İşlər Nazirliyinin mətbuat xidmətinin rəhbəri Leyla Abdullayeva məsələyə münasibət bildirib. O deyib: "İlk növbədə, xatırlatmaq istərdim ki, münəcişə nəticəsində məhz Azərbaycanın Dağlıq Qarabağ bölgəsi və ətraf yeddi rayonu işğal olunub və onun bir milyona yaxın əhalisi etnik təmizləməyə məruz qalaraq məcburi köçkünə çevrilib. Münəcişənin həlli ilə bağlı qəbul olunan beynəlxalq qətnamə və sənədlər, ilk növbədə, BMT Təhlükəsizlik Şurasının 4 qətnaməsi işğalçı erməni qüvvələrinin Azərbaycanın işğal olunmuş ərazilərindən tam, dərhal və qeyd-şərtsiz çıxarılmasını tələb edir. Münəcişənin həlli ilə bağlı qəbul olunan bütün sənədlərdə və ATƏT-in Minsk Qrupunun həmsədrlərinin təkliflərində söhbət "xalq" yox, erməni və azərbaycanlı əsilli iki əhaldən gedir. Ermənistanın baş naziri kimi Nikol Paşinyan anlamalıdır ki, münəcişənin həlli Ermənistanın müstəqilliyinə təkan verəcək və ilk növbədə, Ermənistan əhalisi üçün böyük iqtisadi imkanlar açacaq yeni siyasi vəziyyət yaradacaq".